

2den Valgtreds overfor det Forsvar, som han har søgt at stille op for sin egen og sine Meningsfællers Modstand imod Loven som Grund for, at de ville stemme mod den.

Jeg har nu tilbage nogle Bemærkninger at gjøre til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds (Buss), som jeg beklager ikke er tilstede idag. Det ærede Medlem var saa venlig forleden Dag at læse Noget op af Rigsdagstidenden for i Sommer. Det er jo altid det, man kommer tilbage til at illustrere som noget ganske Forførbeligt, hvad vi da vare med til at gjøre, og da jeg var kommen til at sige, at jeg ikke fatte det som mit Formaal at lave Love, som de militære Befalingsmænd vare imod, sagde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) paa eengang Hør! Thi dengang var det netop blevet sagt af det ærede Medlem for Bogense (Kl. Bernsten), at han var vis paa, at de Militære vare tilfredse med Loven, og saa sagde de Herrer Hør!, og det er betegnende efter min Opfattelse. Jeg griber noget Saadant, især naar det kommer fra saa vigtige Medlemmer og saa indflybelsrige Medlemmer og i Anden saa store Mænd, som de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgtreds og Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds. Det har for mig særlig Betydning. Jeg griber det, saa godt jeg kan, og slaar det i Kapital, saa godt jeg kan. Der er altsaa for mig ingen Tvivl om, at de Herrer mene, at vor Opgave maa være, naar vi komme til Folket, at kunne præsentere dem Love, som de skulle raabe Hurra for, fordi de Militære have været voldsomt imod dem. Hvis det er Principet for Maaden at gennemføre Love paa i Fremtiden, vil jeg gjøre mig Umage for at være imod de ærede Medlemmer saameget som muligt. Jeg veed ikke, hvorledes man konsekvent kan bringe det sammen med, at man sidder her og giver Lovforslag og trøster os med, at de Autoriteter, som skulle gennemføre dem, kunne med Liv og Lyst arbejde med dem; thi, naar de ere imod dem, og vi have lagt an paa, at de skulle være imod dem, kan jeg ikke forstaa, at man siden kan bebrejde dem, at Et og Andet sker, som ikke er rigtigt. Altsaa, de ærede Medlemmer, paa hvem det, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds dengang læste op af Rigsdagstidenden, har gjort noget Indtryk, vil jeg bede om at læse det Hele. Thi den Fremgangsmaade at rive en enkelt Sætning ud er at læse, som en vis Mand læser Biblen; derfor var det nødvendigt for mig at fremhæve det her for ikke at blive misforstaaet. Jeg er ikke med til at give Love for specielt derved at faae Binding for mine Sønnen, som det blev sagt af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgtreds dengang, men jeg er med til, saa godt det lader sig gjøre, at give Lovene, saa

som de Autoriteter, der skulle tage imod dem og bringe dem ud i Livet, ere tilfredse med. Det vedkender jeg mig, og det vil jeg vedkende mig til enhver Tid, og dersom vi ved Revisionen af Hærløven i Sommer havde opnaaet, at de Militære havde været imod, hvad vi gjorde, er jeg overbevist om, at jeg ogsaa har Ret i, at det ikke vilde have været til nogen Nytte for vore Sønnen, men snarere til Skade for dem. Jeg vedkender mig det altsaa fuldt ud, naar det bliver læst i sin Sammenhæng, men ikke, naar man river en enkelt Sætning ud, holder den op og siger: Se, hvad han har kunnet sige! Men det er nu Maaden, man vil Modstanderne tillids paa. Heldigvis have vi imidlertid ogsaa vore Vaaben saa skarpe, at vi nok kunne parere den Slags Fægning af, det betvivler jeg ikke. Det ærede Medlem, jeg nævnte før, fra Ribe Amts 3die Valgtreds (Buss) gif saa vidt i sin Begjæring, at han udnævnte mig til Overmilitær, og han tilspøiede, at jeg gif med til meget mere, end jeg vilde give det Udseende af. Det er ingenlunde rigtigt. Det kan gjælde om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds og hans Benner; naar de gaa sammen med Høire; det skal nu se ud, som om vi begit en skrækelig Synd ved at gaa sammen med Høire, men det har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds lært os bedre end nogen Anden, og naar det ærede Medlem tror at have fundet sin Regning ved at gaa sammen med Høire til tidligere Loves Vedtagelse, saa er det jo ikke saa underligt, at vi juste ham lidt i Haandværket og se, om vi ikke skulde kunne faae Love, som vi synes om, sammen med Høire. Man kan dømmes om mig, hvad man vil, og kalde mig Overmilitær nok saa meget, den Dag, det ærede Medlem tager Steen i en anden Haand og for Alvor vil skaffe vor Armee ned til en efter min Opfattelse rimeligere Grændse, saa er jeg med til atter at annullere, hvad vi vedtog i Sommer. Men saalænge vi have Kammerne af 1867, som det ærede Medlem har sin Andel i, og den almindelige Børnepligt, saa skal jeg, saalænge jeg har Plads her, aldrig fry at tage Konsekventerne af, hvad det ærede Medlem har tvunget mig ind paa, om det saa voxer op til 30 Millioner. (Munterhed.) Ja, nu lader man saa haant om det, men det gjorde man ogsaa i 1867; da var man aldeles vis paa, at man ikke vilde naae høiere end til 10 Millioner; nu ere vi komme til 20, og naar vi skulle have den almindelige Børnepligt indført i Sandhed og for Alvor, saa skulle de Herrer ikke være visse paa, at vi ikke naae til 30 Millioner. Det er min Tro, men lad gaa; tror man, at man derved kan forsvare et Dannevirke paany, saa gjør det; jeg tager Konsekventerne, men kun, naar jeg er tvungen af det ærede Medlem og hans Benner ind paa Stillingen, som jeg ellers ikke vilde have været med til. Jeg gaar altsaa